

CIRKUSZI AKROBATIKA

Alaputatási és szakmódszertani periodika

Schneller Ede tragédiája* - Mártírhalál az oroszlánketrechen

Könnyes szemekkel, a megrázó tragédia borzasztó erejétől lesújtottan, a szerencsétlenség első döbbenetével a szívünkben, remegő kézzel írjuk le, hogy Újpetre községben folyó hó 18-án Schneller Károly kollégánkat, 25 esztendőös artista testvérünket halálos szerencsétlenség érte. A cirkusz egyik oroszlánja az előadáson, melynek az állatszélidítési szám volt a fő attrakciója, halálra sebezte, szétmarcangolta az idomítót, aki ott szenvedett ki a ketrechen, még mielőtt valaki segíteni tudott volna rajta.

Az oroszlán szám az előadás nagy szenzációja, a műsor zárószáma volt, mely a vendéglő udvarán álló ketreckocsiban zajlott le. A 70-80 főből álló közönség lélegzetvisszafojtva nézte, mikor a bátor artista mosolyogva bement az oroszlánketreche, ahol körülbelül öt percig szórakoztatta a bámuló és őt sok tapsviharral bízató közönséget. Az utolsó produkciónál a legnagyobb hím oroszlán nem parírozott, mire az idomító a kezében tartott láncsal megütötte... Erre az állat megvadult, ráugrott az idomítóra és egyetlen harapással megölte őt. Borzalmasabbá tette a tragédiát az, hogy a ketrechnél őrködő idősb Schneller Károly igazgató szerencsétlen kollégánk édesapja kezében csütörtököt mondott a revolver, mellyel a megdühödött bestiákat ártalmatlanná akarta tenni és kétségbeesve könyörgött a közönségnek, hogy lőjék le az oroszlánokat, hogy legalább a gyermeke holttestét megmenthesse.

A közönség egy pillanatig megremegve nézte a halálos játékot és néhányan, akiknél lőfegyver volt, valóságos sortüzet adtak a megvadult fenevadakra, melyek azután néhány perc múlva élettelenül hullottak szegény áldozatuk holtteste mellé.

A cirkusz zenéje elnémult, a dörgő tapsvihart az őszinte részvét sóhaja, a rémület borzalmas csöndje, majd a kis artista-család szívettépő zokogása váltotta fel. A festék alatt elsápadtak az arcok, a mókásra mázolt arcokon barázdát szántott a könny és a közös sorsban összeforrt kis család és az artistaság nagy családja a közönséggel együtt zokogva vette körül a kicifrázott cirkuszkocsit, ahol együtt feküdtek – mint az artistasors félelmetes beteljesülése – az áldozat a gyilkosokkal.

A kis község majdnem minden ablakában reggelig égtek a lámpák, mintha az egész falu a szegény megboldogult lelki üdvösségéért imádkozna.

Szegény, fiatal elköltözött kollégánk már ott nyugszik a kis község virágos temetőjében. Utolsó útjára elkísérte a falu apraja-nagyja. A M.A.E. vezetősége utolsó üdvözlését a falu főjegyzője tolmácsolta a porig sújtott családnak és az egész szívvel gyászoló kollégáknak. Mi gondolatban összetartozandóságunk, közös sorsunk, minden fájdalmával álljuk körül a frissen hantolt sírt, visszaparancsolt könnyes sóhajtással imádkozunk az egek urához, hogy adjon boldog álmokat beteljesítő örök nyugodalmat a korán elköltözöttnek, vigasztalást a porig sújtott családnak.

Szentiványi Kálmán

* Artisták lapja XXV. évf. 1. sz. 1938. január